

УКРАЇНЬСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
КИЇВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ
ДРОГОБИЦЬКО-САМБІРСЬКА ЄПАРХІЯ

№2 (45)
Лютий
2017 р.Б.

ДУХОВНА КРИНИЦЯ

Хто вірує в Мене, ніколи не матиме спраги (Ін. 6:35)

ПОВЧАННЯ ПРО МОЛИТВУ І ДУХОВНУ ТВЕРЕЗІСТЬ

Частіше молися зі смиреним серцем, як три юнаки в палаючій печі, і не роби зі себе печери розбійників, віддаючись недозволеним ділам, щоб не осоромитися тобі в день суду, коли відкриються людські тайни.

Зітхас моє серце, й очі мої жадають сліз; але гріх мій полонив мій ум, аби не зазнав я скрухи й почав гіркими слізьми благи Бог, щоб Він не поверг мене в кромішню пільму.

Іона, перебуваючи в череві кита, голосив у молитві: «Ти вивів моє життя з ями, о Господи, мій Боже» (Іона 2, 7).

Молитва ця розсікла безодню, повітря, сягнула неба й увійшла до вух Господа. Краще мовити, сам Господь, що, сповнює всесвіт, не був далекий від свого щирого служителя.

Молитва ніде не грузне, а тих, що погрузли, підіймає вона на висоту. Ніщо не чинить перепон молитві, бо в неї – духовні крила. Молитвою перемагають праведники, нею повертаються до життя грішники.

Церква є духовний рай, у ній – дерево життя, святий жертвник примирення, з якого струмує життя вірним, що його полюбили. Отож, збагачуйтесь, насолоджуйтесь дарами, що їх приготував для вас Отець.

«Пильуйте і моліться», – сказав Господь своїм учням (Мт. 26, 41), бо не відаєте, коли прийде смерть і забере вас із цього дочасного життя, аби пішли ви туди й там дали відповідь. Поки, браття, ви ще тут, кайтесь і просіть для себе відпущення гріхів.

«Боже Царство всередині вас» (Лк. 17, 21). Увійди в самого себе, шукай якнайривніше і легко віднайдеши. Віддалися з роздоріжжя забав, зі згубної дороги похотей, з дебри користолюбства й шкідливих товариств. Увійди в себе, живи в самому собі, у прекрасній келії твого духу, і там шукай царства, як навчив наш Спаситель. Якщо воно ще не в тобі, то взивай: «Отче наш, хай прийде царство Твоє!» І воно прийде, коли прикличеш. Царство – у тобі. Тож увійди в себе, перебувай у своєму серці, бо там Бог. Він тебе не залишає, лише ти покидаєш Його.

Всі наші прохання піднімаються до єдиного Бога. Єдиний слух невидимої величі слухає наші прохання й розрізняє їх. Якщо просимо корисного – приймає, якщо шкідливого – відкидає. Вуста можуть про все просити, але Бог виконує тільки те, що корисне.

Усі прохання, що принесені Богові з вірою,

приймає Він з її рук. Обіти й дари, що принесені її руками, бажані Йому. Божественна велич бажє отримувати плоди з рук віри, бо вона серце того, хто просить, очищує від потворности сумнівів ума.

Якщо Бог зволікає з виконанням прохання, не варто журитися. Податель прохання премудрий. Він зважає і на прохання, і на час, і коли бачить, що прохання в цей час некорисне, а буде корисне згодом, відкладає його виконання до того часу. Хоча й сумно тому, хто просить, що не виконано його прохання вчасно, та

Податель свого часу втішить його користю.

Хвала Тому, що все чує! Його правда – горнило для всіх прохань. Схвалює вона прохання істинне, бо в ньому сховане життя для тих, що просять. А осуджує прохання брехливе, бо в ньому криється смерть для тих, що просять.

Якщо у твоєму домі зупиняється сильний цього світу, твої двері зодягаються честю. Чи ж не більше приоздобляться твої двері, якщо вселиться в тебе Бог?

Будь і храмом, і священником Богові. Служи Богові у твоєму храмі, як Він став для тебе і єреєм, і жертвою, і заколенням. Тому й ти будь для Нього храмом, і священником, і жертвою. Оскільки дух твій є храм, то не допускай в нього жодної нечистоти.

Не допускай у дім Божий нічого такого, що ненависне Господеві, а, навпаки, прикраси його всім, що приємне Богові.

Преподобний Єфрем Сирин

ЗБОРИ ВІЙСЬКОВИХ СВЯЩЕНИКІВ ЗАХІДНИХ ОБЛАСТЕЙ УКРАЇНИ

24 січня 2017 року в приміщенні Рівненського єпархіального управління відбулися збори військових священників єпархій Української Православної Церкви Київського Патріархату західних областей України.

Очолив збори голова Синодального управління військового духовенства митрополит Черкаський і Чигиринський Іоан (Яременко).

У заході взяли участь: архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон; перший заступник голови СУВД протоієрей Тарас Мельник; т.в.о. військового комісара Рівненського обласного військового комісаріату Валентин Ревко та військові священники західних єпархій УПЦ КП.

З благословення архієпископа Дрогобицького і Самбірського Якова, Дрогобицько-Самбірську єпархію представляв священник Ярослав Фабіровський, голова єпархіального відділу духовно-патріотичного виховання у зв'язках із Збройними Силами та іншими військовими формуваннями ЗСУ, настоятель парафії св. кн. Володимира м. Новий Калинів Самбірського благочиння.

Під час зборів було підсумовано роботу за минулий рік та обговорено перспективи майбутнього розвитку капеланства.

На завершення зборів т.в.о. військового комісара Рівненського обласного військового комісаріату Валентин Ревко відзначив головного військового священника Рівненської єпархії протоієрея Тарасія Волянюка медаллю «За сприяння Збройними Силами України», підписану Міністром оборони України, генералом армії України Степаном Полтораком.

Прес-служба єпархії

ВЛАДИКА ЯКІВ ВЗЯВ УЧАСТЬ У СВЯТКОВОМУ КОНЦЕРТІ «РІЗДВЯНА ЗІРКА» В СЕЛІ ЛУКИ САМБІРСЬКОГО РАЙОНУ

14 січня 2017 року у Народному домі с. Луки Самбірського району відбувся концерт «Різдвяна зірка». На запрошення настоятеля парафії Преображення Господнього с. Луки протоієрея Леоніда Городиського, концерт відвідав керуючий Дрогобицько-Самбірською єпархією Української Православної Церкви Київського Патріархату архієпископ Яків, виходці із села архимандрит Макарій (Папіш), намісник Свято-Феодосіївського ставропігійного чоловічого монастиря м. Києва, насельник цього монастиря ієродиякон Лазар (Гудз), та настоятель парафії Святого Рівноапостольного князя Володимира міста Новий Калинів, прот. Ярослав Фабіровський.

На святі також були присутні: голова Самбірської РДА Микола Фрей, депутат Львівської обласної ради Володимир Шведа, голова Луківської об'єднаної громади Марія Федак та директор

Луківського НВК Ольга Возна.

Протягом трьох годин село весело колядувало, жителі села вітали одне одного і бажали миру й злагоди в державі.

У святі взяли участь: церковний хор парафії Преображення Господнього у складі 62-х осіб, дитвора дитячого садка села Луки, дорослий вертеп, який існує 25 років та вокально-інструментальний колектив «Стривігор». Святкове дійство організував вчитель музики Луківської школи, дяк-регент, Роман Миронович Процько, за ідеєю парафіяльного священника Леоніда Городиського.

Владика Яків подякував організаторам свята за таке чудове дійство, привітав жителів села із різдвяними святами, побажавши щасливих та довгих років життя, міцного здоров'я та наснаги для здійснення усього задуманого.

Прес-служба єпархії

РІЗДВО ХРИСТОВЕ НА ЯВОРІВСЬКОМУ ПОЛІГОНІ

На запрошення керівництва 184-го Навчального центру Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного священник Святослав Юрків, настоятель парафії Святої Тройці с. Старичі, з благословення архієпископа Дрогобицького і Самбірського Якова, 6 січня на Святвечір відвідав військове містечко «Гвардійське» на Яворівському полігоні.

Перед тим як сісти за Святу вечерю, капелан звернувся до військовослужбовців зі словами привітання, разом молились перед вечерею та співали усім відому колядку «Добрий вечір тобі».

7 січня, у день Різдва Христового, у цьому ж військовому містечку святкування продовжилось богослужінням та колядою.

Дуже важливо у такі великі свята,

щоби військовослужбовці, які ще минулого року святкували Різдво Христове у родинному колі, не почували себе залишеними. Саме тому військове командування дбає про те, щоби щонеділі та у великі свята проводились зустрічі з капеланами – військовими священниками, які несуть службу на полігоні. Священнослужителі проводять богослужіння, солдати приступають до таїнства Сповіді та Причастя, разом моляться і отримують відповіді від духівника на життєво важливі питання.

Вітаємо всіх з Різдвом Христовим та Новим Роком! Бажаємо миру в державі, злагоди в сім'ях, міцного здоров'я та щастя у народженому Спасителі!

Христос народився!
Славимо Його!

Прес-служба єпархії

ХОРИСТИ СВЯТО-МИХАЙЛІВСЬКОГО ЗОЛОТОВЕРХОГО МОНАСТІРЯ КОЛЯДУВАЛИ НА ЯВОРІВСЬКОМУ ПОЛІГОНІ

Увечері 13 січня, напередодні Старого Нового року, хористи кліросного хору Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря м. Києва на чолі з військовим капеланом священником Святославом Юрківом відвідали військове містечко «Гвардійське» на Яворівському полігоні. Військовослужбовці протягом години мали змогу насолоджуватись чотириголосним співом українських колядок. Між піснями капелан розповідав про свято Різдва, його значення для людей, українські традиції у святкуванні цієї події.

Прес-служба єпархії

ПАЛОМНИКИ З САМБОРА ВІДВІДАЛИ ПРАВОСЛАВНИЙ МОНАСТІР У ПОЛЬЩІ

13-14 січня 2017 року паломницька група парафіян із Самбора зі своїм благочинним протоієреєм Миколою Бухнієм відвідали

православний монастир свв. Кирила і Мефодія у Польщі.

Дякуючи Богу і Пресвятій Богородиці, у ці радісні дні різдвних

свят прочани з Самбора мали можливість знову відвідати православну святиню у Польщі і молитовно поєднатись з братією Уйковицького православного монастиря, що біля Перемишля.

Ввечері на Старий Новий рік, коли служилась вечірня, зайшовши в храм, кожний з молільників поринув у спогади своїх дитячих років. Пригадося, як на святвечір перед вечерею до хати заходив батько із снопом сіна і розстеляв його по долівці і на столі, після чого на стіл ставили 12 пісних страв. Так само в монастирському храмі вся долівка застелена пахучою отавою, що дало можливість думкою полинути у цю Вифлеємську печеру, де Пречиста

Діва Марія народила Нашого Спасителя і Господа Ісуса Христа. А в неділю, коли вся повнота Православної Церкви вшановує пам'ять преподобного Серафима Саровського чудотворця, вся братія монастиря і паломники, після літургії, щиро привітали одного із насельників – ієромонаха Серафима з тезоіменитством. Із уст намісника монастиря архимандрита Никодима прозвучали прекрасні слова вітання для іменинника і всі присутні заспівали йому многоліття. Недільні богослужіння завершилися співом прекрасних наших колядок і спільними світлинами.

За все Богові слава на віки віків!

Прес-служба Самбірського благочиння

СВЯЩЕНИК ЯРОСЛАВ ФАБІРОВСЬКИЙ ЗВЕРШИВ ВЕЛИКЕ ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ ДЛЯ ВОЇНІВ-АВІАТОРІВ

19 січня 2017 року у свято Богоявлення, Хрещення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, у військовій частині польова пошта В 5032 відбулось велике освячення

води для воїнів-авіаторів 12-ї окремої бригади армійської авіації.

Чин великого освячення води звершив священник Ярослав Фабіровський,

настоятель парафії святого рівноапостольного великого князя Володимира Української Православної Церкви Київського Патріархату м. Новий Калинів. Святкова служба була проведена перед військовою капличкою святого великомученика Димитрія Солунського на території частини.

Після освячення води священник привітав усіх з великим Дванадцятим святом – Хрещенням Господнім і окропив освяченою водою військових, а воїни, у свою чергу, мали змогу спожити велику святину для свого духовного освячення.

Прес-служба церкви св. кн. Володимира м. Новий Калинів Самбірського благочиння

«ЯКЩО ТИ НЕ НАВЧИШСЯ СМІРЕННЯ, ТИ НІЧОГО НЕ ЗРОБИШ, ЩОБ ТИ НЕ НАМАГАВСЯ РОБИТИ»

«Унініє» (відчай, смуток, зневіра) широко поширене в нашій країні. Причина цієї недуги, на думку старця, у величезному егоїзмі, яким страждає більшість з нас, з дитячих років, вихованих в безперервному культивуванні егоїстичного духу, що проявляється в марнославстві: ми хочемо виділятися і отримувати похвали, ми прагнемо справити враження, щоб інші захоплювалися нашими «достоїнствами», які і слів не гідні – одягом, зачіскою, рекордами в навчанні і роботі або конкурсах, і безглузких розмовах. Іноді егоїзм виявляється через прагнення відзначитися, нехай, навіть, і поганим вчинком. Так, Герострат підпалив красивий храм тільки для того, щоб люди говорили про нього.

І ось щоразу, коли справи йдуть не так швидко, як ми хочемо, ми засмучуємося, розчаруємося, владаємо у відчай, замикаємося в собі, тому що «нас не визнали», «нам дорікнули» або «засоромили», сказали щось, що зачепило наш егоїзм і це позитивне уявлення, яке ми самі про себе мали, бажаючи, щоб саме так про нас думали інші. Боляче бачити, як молоді люди накладають на себе руки, бо не в змозі перенести приниження своєї гідності – провал на іспитах, недобророзумне ставлення до них людей або фінансовий крах. Всі ці події, якщо сприймати їх по-християнськи, зі смиренням, довірою до Бога, оптимізмом і спокоєм, швидко долаються і стають передумовою до більшого успіху. Людина, яка проходить випробування труднощами, з усього може отримати користь духовну, а іноді навіть і матеріальну. Зневіра, навпаки, послаблює людину, вбиває її.

Егоїзм – це безумство, а смиренність – розсудливість, тому що егоїст ніколи не насичується, а отже, він постійно перебуває в печалі, тоді як смиренний завжди всім задоволений. Крім того, егоїст щохвилини стурбований тим, як на нього дивляться інші і як вони до нього ставляться, турбується про те, щоб привернути їхню увагу і здобути похвалу. По суті це означає ось що: він не має своєї власної самооцінки і живе оцінками, яких чекає від інших. Але, зрозуміло, «інші» не цікавляться ним настільки, наскільки йому того хотілося б, і тому він мучиться душею, приймає таблетки, які додають йому впевненості, або – що ще гірше – до важких наркотиків, які переміщують його в світ ілюзій, де всі здаються такими, як йому хочеться (але вони ж не такі!).

Неймовірні суми витрачаються на психотропні препарати, перш за все на антидепресанти, але ще більші, без сумніву, на програми реабілітації. Зазвичай подібна терапія не приносить бажаних результатів, тому що справжня причина (егоїзм) не тільки залишається незачепленою при подібному «лікуванні», але часто ще і підтримується.

Найбільш чутливі люди впадають у відчай, зневіру, вдаються до психотропних ліків і наркотиків. Таким чином, вони стають бездіяльними (наприклад, не здають іспитів, щоб не зазнати невдачі), або приймають ліки, що викликають залежність, які позбавляють їх від суворості, як їм здається, реальності. Смиренність ж сприймає всі труднощі, і навіть суспільне приниження, провал, недооцінку, як щось очікуване, належне нашій гідності і підштовхує нас старанніше працювати над своїм удосконаленням. А людина замість того, щоб вдатися до смутку, докладає зусилля для боротьби і активної життєдіяльності.

За словами старця, якщо ти не навчишся смиренності, ти нічого не зробиш, що б ти не намагався робити.

Отже, це велике, найбільше з усіх мистецтв – вдатися до любові Божої. Звичайно, ти сам можеш робити багато речей, але людських, найбільше ж служіння Богу – це молитва. Але що б ти не робив, якщо ти не навчишся смиренності, ти нічого не зробиш. Тільки вдаючись до наркотичних засобів, ти будеш намагатися заспокоїтися і заснути. Але нічого не зміниться. Не вбивай собі в голову, що зможеш щось владнати за допомогою хороших лікарів або хороших ліків. Ймовірно, в той момент, коли тобі кажуть, що ліки подіють позитивно, за твоєю вірою вони допоможуть. Але скоро спокуса знову наздожене тебе. Велика таємниця – смиренність.

І ще про одне хотів я вам сказати: потрібна робота, потрібен інтерес до життя, мистецтва, саду, квіточок – це все дуже важливо. Чим допоможуть вам психіатри, психоаналітики, психотропні препарати і наркотики?! Краще вивчайте Святе Письмо, майте інтерес до православної віри, до любові Божої.

(з повчань старця Порфирія Кавсокалівіта)

Підготувала Марія Альмес

ЧАЙКОВИЧАНИ РАЗОМ ЗІ СВЯЩЕНИКОМ КОЛЯДУВАЛИ ВОЇНАМ ЗС УКРАЇНИ

13 січня 2017 року діти недільної школи молодшої та середньої груп церкви святого Іоана Хрестителя УПЦ КП с. Чайковичі Самбірського району провели різдвяний концерт у військовій частині 12-ї окремої бригади армійської авіації у м.

Новий Калинів. Колядки, вертепи, пісні потішили серця українських воїнів. Настоятель парафії отець Василій Попович із своїми парафіянами привітали захисників з Різдвом Христовим та Новим роком і подякували за віддану службу

Україні!

Інформація відділу духовно-патріотичного виховання у зв'язках із ЗС та іншими військовими формуваннями Дрогобицько-Самбірської єпархії

РІЗДВЯНИЙ ВИСТУП ДІТЕЙ НЕДІЛЬНОЇ ПАРАФІАЛЬНОЇ ШКОЛИ УПЦ КП М. НОВИЙ КАЛІНІВ У С. ЛУКИ САМБІРСЬКОГО РАЙОНУ

22 січня 2017 року вихованці недільної парафіяльної школи церкви святого рівноапостольного великого князя Володимира УПЦ КП м. Новий Калинів, разом зі своїм настоятелем священником Ярославом Фабіровським, виступили з концертною різдвяною програмою перед православною громадою с. Луки Самбірського району.

На запрошення настоятеля парафії Преображення Господнього УПЦ КП с. Луки отця Леоніда Городиського, виступ відбувся у приміщенні

сільського Народного дому. Тема виступу: «Бог і людина». Перед присутніми прозвучали колядки, вірші, пісні, сценічне дійство про народження Спасителя.

Після концерту священник Ярослав Фабіровський подякував лугівчанам за теплий прийом і вчителям недільної школи церкви св. кн. Володимира м. Новий Калинів Андрієшин Наталії, Касій Лесі, Гриб Галині та Децик Тетяні за організацію та проведення цьогорічного святкового різдвяного свята.

У свою чергу отець Леонід від імені своїх парафіян подякував новокалінівським вихованцям недільної парафіяльної школи за гарний виступ і запросив усіх до солодкого столу.

Усі присутні у залі заспівали дітям, батькам та організаторам «многोलіття».

Відео за посиланням <https://www.youtube.com/watch?v=cJf44VAdwo&feature=share>

Прес-служба церкви св. кн. Володимира м. Новий Калинів Самбірського благочиння

РІЗДВО ХРИСТОВЕ У М. НОВИЙ КАЛИНІВ

8 січня 2017 року після Божественної Літургії православні парафіяни отримали черговий подарунок до Різдва Христового від наших наймолодших парафіян, дітей, вихованців недільної парафіяльної школи храму святого рівноапостольного великого князя Володимира УПЦ КП м. Новий Калинів.

Наше серце порадував виступ православних дітей з концертною різдвяною програмою на тему: «Бог і людина». Колядки, вірші, пісні, сценічне дійство просто полонили наші душі. Відкрите, щире прославлення дитми Народженого Спасителя спонукає нас, дорослих, до зміни, перегляду способу духовного життя, переосмислення духовних цінностей...

10 січня парафіяльна дівчата відвідала військову частину 12-ї окремої вертолітної бригади армійської авіації, де привітали з Різдвом Христовим українських

воїнів, захисників Вітчизни нашої. Військовослужбовці подякували дітям за щирі привітання й гарний виступ та запросили на святковий обід.

Від імені парафіян церкви святого рівноапостольного великого князя Володимира м. Новий Калинів та воїнів 12-ї окремої вертолітної бригади армійської авіації, щиро дякую моїм помічникам, вчителям недільної парафіяльної школи, за організацію та проведення нинішнього святкового різдвяного дійства: Андрішин Наталії, Касій Лесі, Гриб Галині а також Децик Тетяні та всім, хто долучився до цієї події.

Усім учасникам, дітям і організаторам, батькам за підтримку мною і благії літа!!!

З подякою, настоятель парафії св. кн. Володимира м. Новий Калинів свящ. Ярослав Фабіровський

КОЛЯДА У ЧАЙКОВИЧАХ

За давнього традицією в кожному селі, містечку чи місті різдвяні свята не можуть обійтися без вертепу. Чайковичі не є винятком, адже упродовж декількох років вертеп став різдвяним атрибутом недільної школи.

Отець Василь Попович, парафіяльний священик, який є організатором недільної школи, згуртувавши дітей біля себе, запропонував на одному із занять взяти участь у вертепі. Учасники недільної школи почали підготовку одразу ж після свята святого Миколая. Сценарій обрали за спільною згодою усіх учасників, роль у вертепі кожен обирав до душі, щоб втілити її у життя якнайкраще. Очочих виявилось багато, тому нас було об'єднано у дві групи: молодшу і старшу, по двадцять у кожній.

Кожна родина з нетерпінням чекала приходу колядників, які дарували різдвяний настрій, запрошуючи всіх у далекі часи народження Ісуса.

Справжня морозна різдвяна погода не стала перешкодою для колядників. Трохи втомлені ми йшли рідними вулицями і колядували, гуртом промовляли «Христос Рождається!» і втота кудись відходила. Ми усіх вітали зі святами, і, трішки відпочивши, ласуючи солодкими гостинцями, навідувалися з вертепом в інші домівки. Усіх обійти не вдалося, тому оголошення скликало всіх до Чайковицького НВК, де усі односельчани могли подивитись різдвяні вертепи, разом поколядувати та позмагатися на знання колядок. Ми не тільки мали змогу передавати різдвяну атмосферу і настрій односельчанам, але й заколядувати чималу суму грошей, частину з яких пожертвували церкві.

Свято коляди продовжується, тому нашу недільну школу запросили до міста Новий Калинів, щоб разом прославити народження Ісуса.

Лілія Сороківська, учениця недільної школи села Чайковичі

РІЗДВЯНЕ СВЯТО У НОВОМУ КАЛИНОВІ

13 січня 2017 року учасники недільної школи с. Чайковичі відвідали із концертною програмою новокалінівську військову частину 12-ї окремої бригади армійської авіації. Із новорічно-різдвяним привітанням до присутніх звернувся отець Василь Попович, який уже понад три роки є нашим організатором, вчителем-наставником.

Дуже тепло зустріли нас, учасників вертепів молодшої і старшої групи усі присутні. Ми старалися відтворити сторінки народження Христа, колядували як сучасні, так і призабуті старовинні колядки, дарували

хвилини радості нашим захисникам, співали та колядували разом не стримуючи емоцій. А далі нас запросили на смачний обід.

Проте ми і багато дізналися про нашого земляка, військовослужбовця, воїна-добровольця, солдата збройних сил України Івана Федоренка, який загинув 18 травня 2015 року у Донецькій області у зоні АТО, захищаючи нашу Україну. Ми горді, що у нас є такі патріоти, які не шкодуючи свого життя дарують нам щасливе дитинство.

Дякуємо керівному складу військової частини 12-ї окремої бригади армійської авіації м.

Новий Калинів за теплу зустріч, за щирі усмішки. Бажаю усім мирного і безхмарного неба, щастя, міцного здоров'я.

Дякую від усіх дітей отцю Василю Поповичу за його добре серце, його невтомну працю, бажання виховати нас справжніми христианами та патріотами. Вдячні учителям Сороківській М.І., Щурко П.Я., Свтушенко О.І., Монастирській О.М. які разом з нами колядували, прославляючи Христа.

Дякую і нашим меценатам Пасічнику М. та Монастирському М., які забезпечили нас транспортом.

До зустрічі у 2018 році. Христос народився! Славімо Христа!

Вікторія Павлик, учениця Чайковицької недільної школи

ДІТИ З НОВОГО КАЛИНОВА ПРИВІТАЛИ ЧАЙКОВИЧАН З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

Січень - це місяць, який дарує нам радість, зустрічі та тепле спілкування.

Добродушно і щиро зустріли мої односельчани, учасники недільної школи нашої православної парафії, гостей із Нового Калинова, вихованців недільної парафіяльної школи церкви святого рівноапостольного князя Володимира УПЦ КП, які завітали із різдвяною колядою до Чайкович. Це було справжнє різдвяне дійство, яке зачарувало всіх і відтворило всю історію народження Ісуса.

Ми із захопленням ловили кожне слово, сказане з уст Йосипа, Марії, та всіх інших учасників дійства. Спів та гра на музичних інструментах учасників Новокалінівської недільної школи нас просто зачарували, а елементи сучасного життя відтворені у дійстві, викликали у присутніх сльози.

Усі учасники, а їх було понад 45, мали ретельно підготовлені костюми, декламували та інсценізували прекрасно і було помітно, що у працю отець Ярослав Фабіровський вклав уся душу, усі знання, любов.

Кожного учасника дійства отець Василь Попович пригостив різдвяним подарунком та запросив на гарячий чай.

Байдужим не залишився ніхто. Усі щиро дякували і довго аплодували учасникам недільної школи.

Роксолана Монастирська, учениця недільної школи села Чайковичі Самбірського району

Голова Синодального управління у справах молоді УПЦ КП архимандрит Макарій очолив службу у м. Новий Калинів

15 січня 2017 року в неділю перед Богоявленням у церкві святого рівноапостольного великого князя Володимира УПЦ КП м. Новий Калинів Самбірського району відбулось справжнє свято. На запрошення настоятеля парафії священика Ярослава Фабіровського до парафіян на молитву завітали голова Синодального управління у справах молоді, керівник недільних шкіл УПЦ КП, намісник Свято-Феодосіївського ставропігійного чоловічого монастиря м. Київ архимандрит Макарій (Папіш) і насельник монастиря ієродиякон Лазар.

З благословення архієпископа Дрогобицького і Самбірського Якова, отець-архимандрит очолив Божественну Літургію, взяв участь у освяченні священничого облачення, яке пожертвувала сім'я Долінської Ганни і звернувся зі словом до парафіян.

Отець Макарій ознайомився з духовним життям парафіян і вихованців парафіяльної недільної школи та запросив їх до Києва наступного року з різдвяною програмою. Голова Синодального управління у справах молоді отець Макарій повідомив присутнім парафіянам про те, що у лютому місяці відбудеться у м. Києві Всеправославний з'їзд молоді, на який запросив настоятеля разом із вчителями парафіяльної школи.

Після Служби Божої православні віряни мали змогу отримати благословення від отця Макарія і сфотографуватися на пам'ять.

Дякуємо Богові за Його милість до нас!

Прес-служба парафії св. кн. Володимира м. Новий Калинів УПЦ КП

«МУЗИКА Є ЧАСТИНОЮ НАС І ВОНА АБО ОБЛАГОРОДЖУЄ, АБО ДЕГРАДУЄ НАШУ ПОВЕДІНКУ»

«Для того, щоб змінити манери людей і їх звичаї, немає нічого кращого, ніж музика»

(Шу Цзін, VI ст. до н.е)

У Біблії розповідається про те, коли юдейський цар Саул розлютився, то його прислуга кликала одразу ж молодого Давида грати на гуслях (давній музичний інструмент) для царя. Мелодійні й заспокійливі звуки вгамовували царя до нормального стану. Навіть у ці давні часи люди знали про те, що м'які мелодії заспокоювали настрій людини. З іншого боку, сучасна музика, така як рок-н-рол – особливо «важкий метал» – створюють прямо протилежний ефект на слухача: спокійні люди вдаються до насильства, гніву і злоби. Рок-н-рол з'явився більше ніж 50 років тому. За цей період розвиток цієї музики призводить все більше до розвитку людських пристрастей.

Рок-музика стає глобальною каденцією (ритмом життя) для того, щоб привабити сотні мільйонів відданих. Для багатьох молодих людей рок-музика чи насильницький варіант «важкий метал» стає їхнім стилем життя, де відхилення від норми, вживання наркотиків, насильство і нігілізм (заперечення будь-яких цінностей) заохочуються. У цьому памфлеті ми розповімо в кількох словах про загальне значення музики у духовному житті людини. Ми будемо цитувати думки психологів, лікарів та публічних осіб стосовно впливу рок-музики на молодь. Ми спробуємо викрити, з християнської точки зору, антихристиянські, окультні і навіть сатанинські елементи в деяких формах рок-музики. Зрештою, ми наполягатимемо на тому, як батьки можуть допомогти своїм дітям визнати серйозні наслідки впливу такої музики.

Сила музики

Музика – одна із форм образотворчого мистецтва, що надихає. У своєму ритмі, мелодії, гармонійності і динаміці, розмаїтті звуків, відтінків і нюансів, музика передає нескінченну гаму почуттів і відчуттів. Її сила міститься у здатності оминати причини, проникаючи в душу, в підсвідомість, і навіть, маніпулювати почуттями людини. В залежності від змісту, музика може викликати найбільш піднесені і благородні почуття, такі як, створити емпатію (співпереживання) для молитви, або ж зовсім навпаки — пробудити найбільш гріховні і пристрасні бажання.

З прадавніх часів мелодійна музика супроводжувала молитву і служіння Богу (Бут., 4:21, 31:27; Вих., 32:18; Суд., 32:18; Екл., 2:8). Цар Давид був обдарований Богом поетичним талантом і склав багато молитов-псалмів, що надихають, акомпонує їх під гуслі. Після його подальшого піднесення як царя Ізраїля, Давид велів співати псалми під час церковних богослужінь і призначив відповідальних співаків і музикантів для цієї відповідальності. Через свою популярність, псалми Давида стали невід'ємною частиною церковних богослужінь – не лише Старого Завіту, але й виконуються у християнській літургії. Багато псалмів Давида прикрашають наші церковні богослужіння. Святе Письмо заохочує спокійний спів, який викликає молитовний настрій. Наприклад, апостол Яків радить: «Чи хто-небудь з вас страждає? Нехай помолиться. Хто веселий? Нехай співає псалми». Апостол Павло дає схожу пораду: «Вдячно співайте у ваших серцях Господеві псалми, гімни, духовні пісні!».

Сучасні медичні експерименти встановили цілющий вплив спокійної класичної музики у процесі відновлення пацієнтів. Це висловив лікар Клайд Л. Неш, молодший хірург з лікарні св. Луки в Клівленді, штат Огайо. Інший лікар, Метью Лі, директор медичного центру Рашк інституту реабілітації в Нью-Йоркському університеті, сказав таке: «Ми бачили підтвердження музичних переваг, які допомагали уникнути серйозних ускладнень під час важких захворюваннях, підвищення добробуту і скорочений термін перебування у лікарні». Музичний терапевт з Клівленда Дейфорія Лейн каже: «Музика не є чарівна, але в лікарні чи вдома, для молодих людей або старших, це є потужними ліками, які нам усім допомагають» (детальніше див. «Дивовижна сила зцілення музикою», часопис «Рідерз Джайдест», серпень, 1992). Ця стаття також містить інші документальні факти про переваги спокійної музики. Кілька років тому, у деяких американських журналах були опубліковані статті, що стосуються експериментів впливу музики на рослини. Ці експерименти показали, що мирна музика допомогла у вирощенні деяких чагарників і квітів, насильницька музика зробила їх в'янучими. У Німеччині деякі фермери почали використовувати спокійну музику під час доїння корів. Ці експерименти показали, що не лише люди реагують на музику.

Відомий філософ Платон (427-347 до н.е) вважав, що Бог

імплантував людські істоти зі схильністю створювати й інтегрувати звуки не антисистемно, але під впливом гармонійного духовного розвитку. Арістотель (384-322 до н.е) відзначав важливість музики при вихованні дітей. У своїй «Політиці» він писав, що вплив музики такий великий, що її різні форми і жанри можуть бути розподілені відповідно до впливу на характер людини. Музикант VI ст. М. С. Боецій писав: «Музика є частиною нас і вона або облагороджує, або деградує нашу поведінку» (Інститут Музики). А. В. Тозер зазначає: «Якщо ви любите і слухаєте неправильний вид музики, то ваше життя буде гаснути і вмирати».

Доктор Ховард Хансер, колишній директор музичної школи у Істмонті так прокоментував це: «Музика – дивно тонке мистецтво з незліченними різними емоційними конотаціями». Вона складається з багатьох компонентів, і відповідно до пропорцій цих компонентів, вона може бути заспокійливою або тонізуючою, облагороджувальною або вульгарною, філософською або дикою. Вона має повноваження як для зла, так і для добра. Музика це не тільки форма розваги, але якоюсь мірою і «проповідь». Це незаперечний вираз світогляду композитора на життя, а також вона може бути сильною зброєю для добра чи зла. Бог надихає композиторів з добрими намірами і через їхню музику впливає на духовний настрій людей. Сатана також прагне досягти цього через людей, які відвернулись від Бога.

Незважаючи на те, що кожна людина має особистий смак у музиці, слід, як і раніше, застосовувати здоровий глузд при об'єктивній оцінці музичних творів. **Кожний християнин повинен вміти розрізняти, що є цінним, а що розпусним у музиці, так, як у фільмах, образотворчому мистецтві та літературі.** Часто суміш добра і зла можна побачити у цих галузях мистецтва, в той час як християнські переконання повинні чітко розмежовувати ці поняття. Саме це релігійне почуття спрямоване Святим Письмом, що виступає вірним керівником для християнина.

Психічно-хворі. Сила рок-н-ролу

Усі сучасні композитори рок-музики погоджуються, що їхні витвори мають величезну силу. Наприклад, Франк Заппа писав у журналі «Життя»: «Шляхи, в яких звук впливає на людський організм – міради і тонкі... гучні звуки і яскраве світло сьогодні – величезні кошти ідеологічної обробки». Слеш, провідний гітарист гурту «Guns n' Roses» заявляє: «Я маю на увазі, що це серйозно. Це моя музика впливає на життя людей, яких ви, навіть, не знаєте, це, безумовно, страшна річ мати таку силу». Один із перших дистриб'юторів рок-музики, Халь Зіеглер писав у 50-х: «Я усвідомлюю, що ця музика популярна для молоді, тому що великий удар відповідав великим ритмам людського організму».

Батькам не слід ігнорувати величезний вплив рок-музики на їхніх дітей. Людська система цінностей формується у дитячому та підлітковому віці.

Психологи, які є спеціалістами у галузі впливу музики на людей однастайні у своїх застереженнях стосовно рок-музики. Записки психолога Джона Каппи показали, що люди «справді сприйнятливі до свідомих повідомлень про записи музики і, що порушення і меланхолія можуть бути створені музикою. Щоразу, коли ви перевантажуєте розум, людина стає здатною до навіювань. Люди можуть вийти з концертів у гіпер-навіюваному стані... Музика має тенденцію до розрядки мислення і створювати настрій».

Лікарі зацікавлені негативним впливом рок-музики на молодь. Нещодавні дослідження показали, що молоді люди з надто раннього віку змушені виробити стандарти поведінки, які прирівнюють до стандартів дорослих. У цьому контексті, музика – це сильний стимул для молодого людського життя – пішла у сумнівному напрямку. Слова деяких пісень, наповнені аморальним і насильницьким змістом, вступають у відкритий конфлікт із повчаннями дорослого покоління про стриманість і здорову поведінку. Лікарі повинні брати до уваги важливість музики у житті молоді й утилізувати їхні музичні смаки, як індикатор для їхнього розумового й емоційного життя.

В принципі, в залежності від того, як людина ставиться до рок-музики, ніхто не може заперечувати її владного впливу на світогляд і поведінку молоді. Відео-рок, їхні концерти і журнали є потужними «проповідями», які жадібністю поглинають підлітків.

сп. Олександр Мілеант

Реферований переклад з англійської: Анастасія Альмес

Лист 286

владі Ц.: «Хто іншому яму копає...»

У тебе недобрый сусід. На інших злився, а зло на нього впало. Він забороняв носити воду по второваній стежці, яка проходить через його пасовище. Коли заборона не допомогла, він поставив огорожу. Але люди пробіралися і через огорожу, тому що обхідний шлях був дуже далеким. Тоді він поставив капкан і накрив його соломкою. Але в пастку потрапила його дочка, і зараз дівчинка в лікарні: лікарі кажуть, що вона залишиться калікою на все життя. Сусід у розпачі зруйнував огорожу й відкрив людям шлях до джерела. Ось наука: хто комусь яму копає, сам у неї потрапить!

Є й інший випадок, ще страшніший. Був у імператора Лева Вірмена, лютого іконоборця, друг Михайло. Імператор був зобов'язаний йому престолом. Але Михайло став проти антиправославної політики Лева. Імператор заточив друга у в'язницю, що була під палацом, з наміром стратити його в день свята Різдва. У ніч напередодні Різдва імператор опустився у в'язницю, щоб подивитися на свого в'язня, і побачив неймовірну картину: охоронець із поваги до Михайла поступився йому своєю постілью, а сам спав на землі. Прокинувшись, охоронець впізнав імператора і був дуже переляканий тим, що правитель застав його сплячим. У страху за своє життя, він розбудив Михайла і умовив його вбити Лева. На світанку, коли священники хресним ходом входили в імператорську церкву, з ними ввійшли і переодягнені змовники. І імператора-іконоборця вбили: у призначений для страти день, у свято Різдва, загинув не засуджений, а суддя. Хто іншому яму копає, сам у неї потрапить!

Святитель

Миколай Сербський

ДУХОВНА
КРИНИЦЯ

Редакційний відділ
епархії
Головний редактор
прот. Іван Альмес
тел. моб.: (097) 450-61-02
<http://drogobych-orthodox.info/ukr/>
E-mail:
almes.rk@gmail.com

ПРОПОВІДЬ НА СВЯТО СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЄ

Сьогодні, дорогі браття і сестри, ми з вами святкуємо велике свято – Стрітєння Господнє. Цим святом завершується різдвяний цикл свят. Свято Стрітєння означає зустріч. Про яку зустріч говорить нам з вами сьогоднішнє свято? В сороковий день згідно закону Мойсея, Пречиста Діва Марія, святий праведний Йосиф Обручник принесли до Єрусалимського Храму сорокаденне дитя – Ісуса, щоб виконати все за старозавітним Законом. І в храмі їх зустрів святий праведний Симеон Богоприємець. І, взявши на руки дитя Ісуса, він промовив молитву: «Нині відпускаєш раба Твого, Владико, за словом Твоїм, з миром» (Лк. 2:29). Цю молитву ми з вами чуємо кожного разу на вечірньому богослужінні. Бо вечірня прообразує Старий Завіт. Була в Єрусалимському Храмі і пророчиця Анна. Маючи 84 роки, із них 60 вона служила при храмі, проводячи час в молитві і пості. Напевно ніхто (а в храмі було багато людей), крім Симеона Богоприємця і пророчиці Анни, не впізнав в цьому маленькому хлопчиківі Ісусові, Месію, Який прийшов у світ. Вони впізнали Його тому, що були сповнені Духом Святим. Святе Євангеліє говорить нам, що праведний Симеон був муж побожний і благочестивий, сповнений Святого Духа, і пророчиця Анна очистила своє серце і Дух Святий відкрив їй, що до Храму була принесена не проста дитина, а сам Спаситель світу, Месія, який прийшов у світ.

Свято Стрітєння почало святкуватися з давніх давен. Але офіційно в Церкві було введено при благочестивому імператорі Юстиніані в 542 році. Бо перед тим в Константинополь та імперію прийшла смертоносна хвороба моровиця. І був землетрус великий в Антіохії. І одній благочестивій людині було відкрито, щоб святкували свято Стрітєння Господнього на більш широкому рівні. І ось з цього часу в Церкві святкується це свято. Воно є і Господським і Богородичним святом водночас. В цей день освячуються свічки, це є давній звичай. Бо сам Христос сказав: «Я – Світло для світу» (Ін. 8:12). І ввійшовши до Єрусалимського Храму, його зустріли праведні особи, як Світло, яке прийшло для просвічення всіх людей. Згідно церковного передання Симеон Богоприємець прожив 360 років і був вбитий воїнами царя Ірода. До цього часу вважали, що він був батьком відомого вчителя юдейського Гамаліїла, який, в свою чергу, був вчителем апостола Павла. В двохсотих роках з 285 по 247 єгипетський цар

Пталомей II Філадельф збирав бібліотеку і мав бажання поповнити її Біблією в перекладі на грецьку мову. І він звертається до юдейського первосвященника, щоб той послав йому перекладачів. І ось вибрали 72 перекладачі, які досконало знали давньоєврейську мову і давньогрецьку мову. Серед тих перекладачів був і праведний Симеон. І йому випало перекладати книгу пророка Ісаї. І коли він дійшов до місця 7 розділу 14 вірша, тобто до слів: «Ось, Діва в утробі прийме і народить Сина...» – він вирішив слово Діва викреслити і виправити словом жінка. Тоді з'явився йому ангел Господній і сказав, щоб він цього не робив, бо він доживе до того часу, поки на свої очі побачить сповнення цього пророцтва. І так воно сталося. Бо святий Симеон прожив довгий час, поки не побачив на свої очі здійснення цих слів пророка Ісаї, що Діва породить Сина і дасть йому ім'я Емануїл. Ось цей Симеон, дорогі браття і сестри, і прийняв на свої руки младенця Ісуса. І відбулася таким чином зустріч Старого Завіту, представником якого він був і Нового

Завіту, представником якого був сам Спаситель світу Ісус Христос. Відбулася зустріч Бога, бо Ісус Христос – Боголюдина, із людиною в особі святого Симеона. І відбувається зустріч зими із весною. До цієї зустрічі Симеон Богоприємець готувався довгий час. Якби він не готувався належно, не проводив час строго, благочестиво, в подвигу, в пості, в молитві, роздумах про Бога, то він би не сповнився Святим Духом. І він не впізнав би в цьому Младенці Спасителя світу.

Сьогоднішнє святе Євангеліє в свято Стрітєння Господнього, нагадує і нам з вами про зустріч із Господом. А ця зустріч відбувається для кожної людини, яка проживає на землі. Вона може бути в храмі, як говорить нам сьогоднішнє свято. Вона може бути в молитві домашній. Вона може бути навіть в дорозі. Вона може бути і в хворобі, і в нещасті. Вона може бути під час читання Божого Слова. Вона може відбуватися під час зустрічі із людьми. Провидіння Боже премудро піклується про кожну людину. Бо Господь хоче «...щоб усі люди спаслися і досягли пізнання істини» (1 Тим. 2:4). І ми в свою чергу за прикладом Симеона Богоприємця і пророчиці Анни повинні готуватись до цієї зустрічі. Бо тільки «Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать» (Мф. 5:8). І ми повинні з вами очищати свої душі і тіла від усякої скверни, плоти і духу. Повинні готувати своє серце. Бо Господь каже: «Сину мій, віддай серце твоє мені» (Притч. 23:26). Бо від серця виходить і зло і добро. І все, що є в Церкві, воно для того, щоб ми з вами приносили гідний плід. А цей плід може йти тільки від серця. І тому свята Церква, установивши церковні Таїнства і свята церковні для того, щоб ми з вами освячувалися через ті священні події, які подає нам матір Церква. Щоб ми не тільки знали їхній зміст, але й розмірковували над цим змістом і брали для себе душеспасительні істини. І ось сьогоднішнє свято, свято Стрітєння Господнього, нагадує нам з вами про зустріч із Господом. Вона відбудеться і тут відбувається, і відбудеться в загробному світі, коли ми з вами перейдемо від цього тимчасового життя до життя вічного. А щоб перейти гідно, стараймося гідно жити, чесно поступати, мати добрі думки, бути побожними, благочестивими, проживати в Божому страху, щоб коли будемо відходити, причастившись святих Христових Таїн, могли сказати, як святий праведний Симеон: «Нині відпускаєш раба Твого, Владико, за словом Твоїм, з миром» (Лк. 2:29). Амінь.

митр. прот. Іоан Алемес

ПРЕСТОЛЬНИЙ ПРАЗНИК У МІСТІ ТУРКА

Нещодавно у храмі святителя Миколая Чудотворця (Середня Турка), відбулося величне храмове свято. Цей день запам'ятовується парафіянам церкви як надзвичайна подія, адже на святі, на запрошення отця Ігоря Стецишина, побував народний депутат України Андрій Ярославович Лопушанський.

Після закінчення богослужіння декан Турківського благочиння з благословення архієпископа Дрогобицького і Самбірського Якова вручив о. Ігорю Стецишину орден князя Володимира за заслуги перед Церквою та місцевою громадою.

У храмі святителя Миколая (Середня Турка) під керівництвом о. Ігоря з допомогою парафії було проведено реставрацію куполів, зроблено фасад храму, упорядковано територію цвинтаря, побудовано парафіяльний будинок, розпочато будівництво моста, який сполучає храм із центральною вулицею.

У храмі Успіння Пресвятої Богородиці (Горішня Турка) були позолочені церковні куполи та замінені на них хрести, облагороджено територію храму, зроблено освітлення вулиці.

Церковних нагород також удостоїлися голова церковного комітету Валерій Копитчак, дяк Лідія Копитчак

та парафіянин Володимир Вовчик, які доклали багато зусиль для ремонту храму.

Із словом привітання до парафії храму звернувся нардеп Андрій Лопушанський, наголосивши, що ми

усі, незалежно від соціального стану чи посади, маємо допомагати одне одному, пам'ятаючи при цьому, що багатий не той, хто багато має, а той, хто багато віддає потребуючим. Дякуючи за постійну турботу про релігійні громади,

о. Роман Кавчак – декан Турківського благочиння на молитовну згадку вручив Андрію Ярославовичу ікону Миколая Чудотворця.

Парафіяни храму святителя Миколая Чудотворця м. Турка

СВЯТО СОБОРУ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
У С. БУСОВИНСЬКО СТАРОСАМБІРСЬКОГО БЛАГОЧИННЯ

У час, коли наші душі сповнені благодатним теплом різдвяних свят і приємними спогадами, вся повнота Православної Церкви 8 січня відзначає свято – Собор Пресвятої Богородиці. Цього дня всі вірні особливо прославляють Божу Матір, свою Заступницю і Покровительку, яка народила Сина Божого – Спасителя всього світу. Щасливими і радісними в цей день є парафіяни с. Бусовинсько, тому що у цей гарний різдвяний час вони святкують храмове свято на честь Собору Пресвятої Богородиці. І незважаючи на зимовий морозний день, люди наповнили весь храм, щоб разом із священослужителями прославити новонародженого Месію і Його Пречисту Матір. Бо саме Діва Марія послужила великій місії спасіння світу. Тому і Свята Церква вшановує Пресвяту Богородицю і називає її «чеснішу від херувимів і славнішу від серафимів». А учні Христові називали її «Посудиною повною Божої благодаті». Бо серце її було сповнене покорою, у словах була стримана, в розмові скромна, трудолюбива, цілеспрямована. Вона ніколи нікого не образила, навпаки, бажала всім добра і мала надзвичайно

тверду віру. Хоч народила Сина у вертепі, все ж була щасливою і вірила, що Небо є Престолом Його, а земля підніжжям для ніг Його. І хоч довелось її утікати з Ісусом від царя Ірода, вірила, що її Син – Цар Небесний. І коли стояла Вона під хрестом, на якому помирав її зневажений Син, не переставала вірити, що це – Безсмертний Бог, Переможець гріха і смерті. Тому і не дивно, що весь християнський світ прибігає і молиться до своєї Небесної Матері і просить у Неї заступництва. А особливо, у радісні дні, коли люди з хвалебними і подячними піснями і колядками прославляють Ту, яка ошчасливила людство предивним народженням Сина Божого. У цей святковий день Божественну літургію у храмі с. Бусовинсько на запрошення настоятеля очолив прот. Миколай Юзич, якому співслужили прот. Василій Нацулич, прот. Ростислав Шеменда та прот. Іван Білик. Наприкінці богослужіння було прочитане різдвяне послання Високопреосвященішого Якова і виголошена проповідь отцем Миколаєм, де він привітав усіх з храмовим святом та Різдом Христовим і побажав: «Щоб у кожному серці Спаситель

знайшов для Себе тихий, затишний вертеп. Щоб Ісус Христос Своїми багатими ласками не полишав нас. Хай Він буде єдиним Керманичем нашого життя. Хай той, який приніс Спаситель своїм приходом на землю, зійде на кожного із нас і на всю нашу Україну. А Пресвята Богородиця нехай покриває своїм омофором і охороняє від усякого лиха». У свою чергу, отець Іван подякував священникам, які прибули на свято і побажав їм: «Щоб Вифлиємська зірка завжди освітлювала їм дорогу життя, щоб Всемиловитий Господь скріпляв у вірі, любові і обдаровував щастям та міцним здоров'ям». А також привітав усіх парафіян з храмовим святом і побажав, щоб Пресвята Богородиця запалила наше серце і розум любов'ю до свого Сина, зцілила наші тяжкі духовні і тілесні рани і охороняла нас від зла, а новонароджений Спаситель за її молитвами обдарує всім необхідним і збереже на многі літа.

Після завершення богослужіння було відслужено акафіст до святої великомучениці Варвари перед частинкою чесних її мощей, які перебували в цей день у храмі, де люди мали можливість прикласти та попросити її молитов перед престолом Всевишнього: про милість, добробут, мир та любов для себе, родини, для всієї України і всього українського народу.

Внутрішнє заспокоєння, велика благодать Божа, заступництво Божої Матері і радість відчувалася в цей день у храмі, де всі присутні широкі з любов'ю славили Дитя — очікуваного Месію з Його Матір'ю. І у своїх колядках прославляючи співали: «Слава во вишніх Богу і мир всім на землі!»

Дмитро Гурін,
студент ВПБА

ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА С. ПРИЛБИЧІ
ВІДСВЯТКУВАЛА СВОЄ ХРАМОВЕ СВЯТО
– СОБОР ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Прилбичі! Назва нашого села відома пересічному лівинцю тільки через те, що саме тут народився визначний ієрарх Греко-Католицької Церкви – митрополит Андрей Шептицький. Однак, сьогодні тут, як і колись, діє потужна православна громада (нині близько 80% від мешканців села) та дві греко-католицькі (одна з них належить до Традиційної УГКЦ). Окрасою села є наш давній храм (1654 р.) – багатостолітнє місце зустрічі прилбичан з Богом. У цьому храмі Собору Пресвятої Богородиці сьогодні урочистості. Другий день Різдвяних свят Православна Церква призначила на окреме звеличання Пресвятої Богородиці. Вже понад триста років в своєму храмі прилбичани не припиняють вшанування своєї небесної Опікунки. І цього річ багаточисельна православна громада дякувала Пречистій Діві Марії за те, що дала нам Спасителя та віддала їй шану, як Божій Матері.

Це свято називають «Собором Богородиці», оскільки від давніх часів збиралися всі вірні разом для прослави Божої Матері. Для нас, прилбичан, це теж певний символізм. Це і «Родинний собор», коли збирається разом вся сім'я, або її родичі відвідують один одного. Ця традиція збиратися разом на свята вчить дітей цінувати своїх родичів, поважати родинні зв'язки, берегти віру, а також українською колядою прославляти Божу Матір та народженого нею нашого Спасителя. Ці сімейні традиції в нас живуть з дитинства і передаються з покоління в покоління.

Ще однією історично-вагомим подією, що відбулась у далекому лютому 1967 р. є прихід на духовну працю на Яворівщину нашого оця. Уже п'ятдесят років, о. Ігор Глушак, опікується нашою громадою.

На запрошення о. Ігоря на урочистості до Прилбичької православної парафії УГКЦІ прибув собор духовенства. Святкове богослужіння очолив яворівський декан, митр. прот. Володимир Дадак, якому співслужили: настоятель парафії митр. прот. Ігор Глушак, митр. прот. Михайло Цепенко (с. Мужилівці), митр. прот. Євген Баляс (с. Наконечне), митр. прот. Михайло Карху, прот. Богдан Хархаліс (с. Рулево), прот. Петро Кривозірка (с. Віжомля), митр. прот. Ярослав Яворський (с. Чолгині).

У слові до вірних прот. Володимир Дадак розкрив зміст свята, зокрема відзначив постійне шкввання Божої Матері про український народ. Настоятель мужилівської парафії акцентував на тому, що в лютому прилбичани святкуватимуть півстолітній ювілей пастирського служіння прот. Ігоря Глушак на Яворівщині (від самого початку о. Ігор обслуговував і Прилбичі).

Храм був переповнений людьми. Мелодійно й духовно співав парафіяльний хор. Після завершення богослужіння відслужили водосвятний молебень, провели хресний хід.

Марія Павлусик,
магістрантка історичного факультету
Львівського національного університету ім. І. Франка

ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК У СЕЛИЩІ ПІДБУЖ

20 січня Православна Церква молитовно вшановує Собор Предтечі та Хрестителя Господнього св. Іоана Хрестителя – найбільшого з народжених жінками. Святий Предтеча і Хреститель Господній Іоан, найбільший з пророків, завершує історію Церкви Старозавітної і відкриває епоху Нового Заповіту. Іоан Предтеча сподобився хрестити Ісуса Христа у водах Йордану і свідчив таємниче явлення Пресвятої Тройці в день Хрещення Спасителя.

Ім'я цього великого пророка і предтечі вже 189 років носить храм селища Підбуж. У цей особливий день православний храм вшанує переповнений парафіянами та гостями. На запрошення настоятеля храму митр. прот. Іоана Альмеса Божественну Літургію відслужив собор священнослужителів. Службу Божу очолив секретар Дрогобицько-Самбірської єпархії митр. прот. Андрій Безушко (с. Нагуєвичі), якому співслужили: декан Дрогобицького благочиння митр. прот. Ігор Пулик (м. Трускавець); митр. прот. Михайло Комарницький (м. Стебник); митр. прот. Михайло Кухар (с. Андріївка, Буський район); митр. прот. Григорій Петрушак (с. Свидник); митр. прот. Федір Гудзар (с. Сторона); прот. Ігор Ткачів (м. Борислав); прот. Миколай Малий (с. Смільна); прот. Миколай Лесів (с. Уріж) та диякон о. Михайло Альмес (м. Київ).

Після прочитання Святого Євангелія із проповіддю до парафіян звернувся о. Михайло Кухар, який розповів про життєвий шлях св. Іоана Хрестителя, значення цього великого пророка для Святої Церкви та привітав підбужан із храмовим празником. Після завершення літургії із повчальним словом звернувся канцлер єпархії о. Андрій Безушко, після чого подякував настоятелю за запрошення та привітав о. Іоана з іменами. У свою чергу о. Іоан широкі подякував собору священнослужителів, усім парафіянам та гостям за спільну молитву.

Цього ж дня свій день тезоіменитства святкує настоятель парафії о. Іоан Альмес. Свого духовника привітали діти Підбузької недільної школи, представники хору, школи, Підбузького геріатричного пансіонату. У храмі лунали найщиріші побажання та багатократне многоліття о. Іоану.

Святкове богослужіння завершилось хресним ходом навколо храму та спільною світлиною на пам'ять.

Анастасія Альмес

РОБИМ ДОБРО!

Народження Ісуса Христа – це радість, якою хочеться поділитись з кожним. Від хати до хати дорослі й малі колядують, прославляючи Христа.

9 січня стороняни розділили цю радість Різдва із старенькими й немічними Підбузького геріатричного пансіонату. Привітати підопічних приїхали молодіжний хор церкви свт. Миколая та хорівий колектив будинку «Просвіта» з колядками, вітшуваннями, щоб принести цей святковий,

піднесений різдвяний настрій цим стареньким та садиноким людам. Як приємно було бачити ці вдячні очі, цю щасливу посмішку.

Після дзвінких і щирих колядок отець Федір завітав у кожную кімнату, почастувавши солодкими гостинцями всіх, хто там проживає. А підопічні, в свою чергу, дякували о. Федору за благословення та щедрі подарунки.

Оксана Титар

БЛАГОДІЙНА ДОПОМОГА ПСИХІАТРИЧНІЙ ЛІКАРНІ У СЕЛІ ЗАКЛАД МИКОЛАЇВСЬКОГО РАЙОНУ

Напередодні великого свята Різдва Христового парафія Різдва Пресвятої Богородиці УПЦ КП міста Миколаєва Львівської області на чолі із священником Борисом Ляховичем відвідала обласну психіатричну лікарню Миколаївського району у селі Заклад.

За сприяння жертводавців із міста Києва лікарні було надано благодійну допомогу. Медичний заклад отримав новий одяг та теплі речі.

У свою чергу отець Борис привітав медичний персонал із різдвяними святами на чолі з головним лікарем, та побажав їм

здоров'я, терпіння та кріпості у їхній нелегкій праці, щоб Господь Бог та Пресвята Богородиця оберігали та надавали їм сил на добрі справи у Новому році.

Ми повинні пам'ятати, що кожна подарована річ – це вияв доброти та турботи для тих людей, які потребують цього.

Парафія Різдва Пресвятої Богородиці на чолі з настоятелем храму протоієреєм Ігорем Ляховичем, другим священником храму ієреєм Борисом Ляховичем, та з допомогою жертводавців міста Києва і надалі буде надавати таку благодійну допомогу.

свщ. Борис Ляхович

МИ ХОЧЕМ БУТИ У ВІРІ ЄДИНІЙ

Діва Пречиста, Божа невіста
В стаєнці Сина родила,
Запеленала, в ясла уклала,
Сумну коляду співала.

Люляй, мій Сину, Божа дитино,
Доба Пророка вже пройшла.
Ірод проклятий й світу Пилати
Шукають Боже немовля.

Будеш страждати, за люд
вмирати,
Вечера видасть Тебе Свята.
Каменувати і розпинати,
На Хрест віддали своє життя.

Благословенний Тройці
Єдиний,
Перед Пилатом Ти був Ягня.
Ми хочем бути в Тобі достойні,
Агнцю вічного життя.

Мир захищати, люд рятувати,
Тобі Молитися щодня,
За віру Твою, за нашу волю,
Йдем на муки із життя.

Милый Ісусе, прийми всі душі,
Що віддали за мир життя,
Будем благи нам прощати,
Провини й нашого гріха.

Ми хочем бути тобі достойні,
Як на Голгофу ти ніс Хреста.
Вечері Твої Тайни Святої,
Тіла і крові, хліба й вина.

Тайний Вечері закриєм двері,
Ми на коліна припадемо,
За любов Твою і Божу волю,
Ми віру в Тебе збережемо.

В дари несе мотитви ширі,
Сину Небесного Отця.
Ми хочем бути у вірі Єдиній, —
У Православній Небо й Земля.

Ігор Брода,
дяк храму Вознесіння
Господнього
с. Ралівка Самбірського
благочиння

АНГЕЛ СПОВІЩАЄ

Дим кадила не захмарить
У Захарії лица,
Йому Ангел сповіщає,
Що зачне жона дитя.

Із невідомо Захарій,
Голос й мову загубив,
Не казав Єлисаветі,
Що з пророком говорив.

Ангел був пророком Божим,
І піднявся до небес.
Він сказав, що хрестителем,
Бог охрестить світ увесь.

Спаца нашого Ісуса,
Апостолів й люд увесь

Буде в Йордані хрестити,
Іоаном він назовесь.

Як прийшов час народити
Старій матері дитя.
У Захарії спитали,
Яке дасть сину ім'я.

А Захарія у страсті
Дощечку у руки взяв,
І тремтячою рукою,
Іоан ім'я написав.

Ігор Брода,
дяк Храму Вознесіння
Господнього
с. Ралівка Самбірського
благочиння

ПІСТ – ЧАС ОЧИЩЕННЯ І ПОКАЯННЯ

*Правдивий піст - віддалення від зла,
стримання язика, подавлення в собі гніву,
злослів'я та брехні.*

(Святитель Василій Великий)

Християнам Великий Піст освятив своїм прикладом сам Господь наш Ісус Христос, щоб кожний віруючий християнин додержувався святого посту, як заповідають Заповіді Божі і церковне передання... (Святитель Димитрій). Настала тиха скорбота у Церкві Христовій. Богослужіння у храмах тривають довше, яскраві ризи заміняються темними, чути покальні церковні читання і монотонні піснеспіви. Після молитви св. Єфрема Сиріна ми б'ємо земні поклони, відчуваючи таємничо і спершу незаметну дію у нашому серці великопісного Богослужіння. Свята Церква устами своїх вірних промовляє: "Поглянь на нас, Боже, милостивим Твоїм оком і прийми щире наше покаяння. Немов у ночі життя наше проходить, але навчи нас, Чоловіколюбче, виконувати Божественну волю Твою". Скорботне постом тіло надає людському духу волю, силу, тверезість, чистоту та полегшення. (Єпископ Ігнатій)

Піст – це головним чином подорож, це рука допомоги, протягнута нам Церквою, це школа покаяння, яка приготує нас до того, щоб досягти цілі – світлого Торжества Пасхи, вхід у сяння Царства Небесного. Завдяки посту Адам знову в раю, знову радіє і милується подобою Божою, підносячись до первісної краси. (Святитель Іоан Золотоуст)

Якщо хочемо, щоб піст для нас був корисним, то постячись тілесно, будемо поститись і духовно. Піст корисний і приємний Богові, коли буде прикрашений плодами любові. (Преподобний Іоанн Касіян Римлянин) Хай поститься розум наш від суетних помислів, хай постяться очі наші від негарного бачення, хай постяться вуха від поганих слів, пісень, нашіптувань наклепників, хай поститься язик від осуду, неправди, лихослів'я, хай постяться руки наші від крадіжки і биття, хай постяться ноги від ходіння на зле діло. Відійдемо від темного зла і будемо творити світле благо. Його Святість Святіший Патріарх Української Автокефальної Православної Церкви Димитрій у своїй праці "Ключі до неба, або таїнство покаяння" так повчає: "Замість слуг сатани ми можемо стати друзями Христовими. Хто старється робити й розмножувати добро, - той є близьким до Найвищого добра – Самого Бога".

У ці покальні дні очистимо себе від всякої скверни плоті і духа, будемо спасати свої грішні душі, задумуючись для чого живемо і що хочемо. Хай возсіяє нам весна посту і цвіт покаяння. І світлий промінь нового життя засяє в нас.

Піст вгодний Богу тоді, якщо постимо з вірою, надією і в любові.
(Преподобний Єфрем Сирін)